

Waals-Vlaamse geldtransfers? Een reactie van het Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid (AK-VSZ) op het opiniestuk van de drie Waalse professoren in Gazet van Antwerpen van 13 juni 2005.

Op het ogenblik dat het Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid (AK-VSZ) zijn nieuwe brochure voorstelde in de Schelp van het Vlaamse parlement (21 mei), legden drie Waalse economen op een congres de zwakte van de Waalse economie bloot.

Meer nog: zij stelden dat de geldstromen uit Vlaanderen alleen hun nut hebben voor de maatschappelijke samenhang van dit land, maar dat ze een energiek antwoord op de zware problemen van de Waalse economie bemoeilijken.

In een opiniestuk in De Standaard van donderdag 26 mei laatstleden hebben de drie hoogleraren hun stelling reeds afgezwakt. Waarom?

Sinds 10 jaar reeds analyseert onze denktank met aandacht alle publicaties, die over de Sociale Zekerheid in België, en al wat daarmee verband houdt, verschijnen.

In het opinieartikel van de 3 Waalse professoren vinden we onjuistheden, die wij wensen recht te zetten.

Zo beweren zij, dat de transfers vrij beperkt blijven in vergelijking met andere Europese staten. Zij schrijven: "In België vertegenwoordigen de transfers tussen Frankrijk en Wallonië 'maar enkele procenten' van het Waalse bruto binnenlands product (bbp.)" Bedoelen ze niet eerder: "De transfers tussen Vlaanderen en Wallonië bedragen maar enkele procenten van het Vlaamse bbp? Of van het Waalse bbp?"

Hoe dan ook: De ABAFIM-studie, gemaakt in opdracht van de Vlaamse regering, spreekt over transfers van 4,2 % van het regionaal primair inkomen van Vlaanderen, goed voor 8 % van het regionaal primair inkomen van Wallonië (en voor 4,3 % van dat van Brussel).

Indien we rekening houden met de intrestlasten op de staatsschuld bedraagt deze Vlaamse transfer zelfs 6,5 % van zijn regionaal primair inkomen. Vlaanderen transfereert per hoofd meer naar Wallonië dan wat bijvoorbeeld West-Duitsland transfereert (volgens Klaus Schroeder, docent aan de Freie Universtät Berlin, jaarlijks 4% van het West-Duits bbp) naar Oost-Duitsland. Zo minniem zijn die bedragen niet, zoals ons voorgespiegeld wordt door de Waalse economen!

Overigens: hun stelling, dat tot in het midden van de jaren 60 de interregionale transfers van zuid naar noord gingen, is in tegenspraak met het licentiaatseindwerk van Gerd Dottermans (K.U.Leuven 1997): 'Financiële stromen tussen de gewesten in België 1955-1975'.

Op pagina 113 schrijft hij: "Volgens dit principe leverde Brussel over de gehele periode een belangrijke solidaire inspanning. Wallonië was nooit solidair met de andere gewesten in de beschouwde periode..... Vóór 1963 genoot Vlaanderen van de solidariteit van Brussel. Nadien werd het zelf in toenemende mate solidair met Wallonië".

De periode na 1975 werd reeds eerder bestudeerd door Prof. Paul Van Rompuy en zijn Leuvense collega's; de draad werd later terug opgenomen door de studiedienst van de KBC en recent door ABAFIM, zodat tussen 1975 en 2003 toenemende getransfereerde bedragen van Vlaanderen naar Wallonië, en minstens sinds 1990 eveneens transfers naar Brussel, werden aangetoond.

Waren er dan geen geldtransfers van zuid naar noord in de periode van 'arm Vlaanderen'? Prof. Juul Hannes (VUB en RUG) schreef in zijn artikel 'Met de fiscale bril bekeken. Vlaanderen in België, 1830 ? 1914' (1995): "We kennen de inbreng van iedere regio in de totale opbrengst van drie directe belastingen (grond- en personele belasting en patentrecht) in de periode 1831-1912.... De bedragen kunnen in verband gebracht worden met de demografische gewichten van de regio's en dan blijkt een Vlaming gemiddeld 5,3 % meer te hebben betaald dan een inwoner van Wallonië." Dus ook in die periode geen transfers van zuid naar noord.

In onze brochure, die overigens door elke geïnteresseerde besteld kan worden via het secretariaat van het AK-VSZ, Hoogstratenplein 1, 2800 Mechelen aan de prijs van 5 € wordt de ganse problematiek van de geldstromen tussen de regio's besproken en een lans gebroken voor overheveling van de totale sociale zekerheid naar beide gemeenschappen.

Tot slot wensen wij nogmaals te benadrukken dat wij, zolang België bestaat, bereid zijn tot een onderhandelde, doorzichtige en meer beperkte financiële solidariteit met Wallonië, op voorwaarde dat Wallonië de federale loyaliteit, onder meer inzake de taalwetten in Brussel en inzake het territorialiteitsbeginsel in de Vlaamse rand en elders in Vlaanderen, strikt eerbiedigt.

Nooit hebben wij een genegotieerd hulpplan afgewezen. Wij zullen dat overigens nooit doen. Wij blijven voorstander van het principe van de interpersoonlijke solidariteit met de sociaal-economische zwakken en van de inter (deel) statelijke financiële solidariteit.

Dr. Gui Celen Voorzitter AK-VSZ
Prof. Dr. Eric Ponette beheerder AK-VSZ